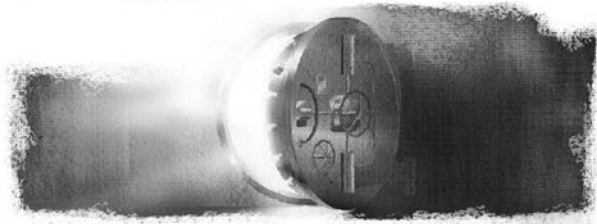

GROMADZENIE SKARBU W NIEBIE

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 4 lutego

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Rdz 6,5-14; Hbr 11,8-13; 2 Kor 4,18; Rdz 13,10-12; 32,22-31; Hbr 11,24-29.

TEKST PAMIĘCIOWY: „Albowiem cóż pomoże człowiekowi, choćby cały świat pozyskał, a na duszy swej szkodę poniósł? Albo co da człowiek w zamian za duszę swoją?” (Mk 8,36-37).

Jezus podał nam najlepszą na świecie strategię inwestowania, mówiąc:

— „Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie je mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje podkopują i kradną; ale gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie podkopują i nie kradną” (Mt 6,19-20).

Podsumował tę strategię następująco:

— „Albowiem gdzie jest skarb twój — tam będzie i serce twoje” (Mt 6,21).

To wszystko można wyrazić innymi słowy: Pokaż, na co wydajesz pieniądze, a ja powiem ci, gdzie jest twoje serce, bo twoje serce zawsze podąży za tym, na co wydajesz pieniądze.

Czy pragniesz, by twoje serce należało do Królestwa Bożego? Jeśli tak, to skieruj swoje pieniądze tam, gdzie będą przynosić wieczne zyski. Poświęć swój czas oraz swoje pieniądze i modlitwy dziełu Bożemu. Czyniąc to, przekonasz się, że twoje zaangażowanie wzrośnie, a twoje serce podąży za nim. W tym tygodniu przyjrzymy się wskazówkom, jak gromadzić swój skarb w niebie i odebrać kiedyś swoją wieczną nagrodę.

Rzecz ciekawą jest to, że ci, którzy poszukują niebiańskiego skarbu, często bywają powoływani przez Boga, by dokonać znaczących życiowych zmian na ziemi. Bądź gotowy na takie powołanie.

Przeczytaj Rdz 6,5-14. Jakie radykalne zmiany nastąpiły w życiu Noego w wyniku jego posłuszeństwa wobec Boga? Jakie zasady wynikają z tego dla nas w świecie, który potrzebuje ostrzeżenia przed nadciągającym niebezpieczeństwem?

.....

Noe mógł poświęcić czas i środki na budowę pałacu dla siebie, ale postanowił dokonać drastycznej zmiany w swoim życiu i zgodnie z Bożym powołaniem przez sto dwadzieścia lat budował arkę.

Wielu współczesnych sceptyków podważa opis potopu, twierdząc, że to tylko mit. Jednak krytyka ta jest oparta wyłącznie na naukowych spekulacjach wokół znanych praw przyrody. Taka postawa nie jest niczym nowym. „W świecie przedpotopowym panowało przekonanie, że prawa przyrody są ustalone na wieki. Kolejne pory roku następowały po sobie zawsze w tym samym i niezmiennym porządku. Do tej pory nigdy nie padał deszcz, zaś ziemia była zwilżana przez mgłę i rosę. Rzeki nigdy nie występowały ze swego koryta, ale bezpiecznie niosły swe wody do morza. Ustalone prawa trzymały wody w wyznaczonych im granicach”²⁵. Przed ogólnoswiatowym kataklizmem ludzie twierdzili, że potop nie może nastąpić. Twierdzenie to było oparte na błędnym pojmowaniu rzeczywistości. Po potopie, także na podstawie błędnego zrozumienia rzeczywistości, ludzie twierdzą, że ten ogólnoswiatowy kataklizm nigdy nie nastąpił.

Biblia zapowiada, że ludzie będą powątpiewać nie tylko w potop, ale także w kwestie związane z wydarzeniami czasu końca (zob. 2 P 3,3-7). Jak możemy się przygotować na nadciągającą katastrofę? Musimy podjąć świadomą decyzję określaną jako *odroczone gratyfikacja*. Oznacza to, że mamy cierpliwie pełnić dzieło, do którego Bóg nas powołał, w nadziei na chwalebny przyszłość. Nie wiemy, kiedy Jezus przyjdzie powtórnie. W pewnym sensie nie ma to dla nas znaczenia. Liczy się bowiem to, byśmy, podobnie jak Noe, czynili to, co Bóg nam nakazuje, choć wymaga to, jak w przypadku Noego, pewnych radykalnych zmian w naszym życiu.

Na ile gotowy jesteś dokonać znaczących zmian w swoim życiu ze względu na Boga, do czego zostałeś powołany, podobnie jak to się stało w przypadku Noego? (Zob. Łk 16,10).

²⁵ Ellen G. White, *Wybrańcy Boga*, wyd. 2, Warszawa 2018, s. 59.

Bóg powołał Abrahama, by opuścił swoją ojczyznę i swój ród, aby udać się do ziemi, którą On mu wskaże. Choć nie znamy wszystkich szczegółów, wiemy, że Abraham mieszkał w kraju, w którym się urodził i wychował. Z pewnością nie była to dla niego łatwa decyzja. Zapewne musiał zrezygnować z wielu ziemskich przyjemności i wygod, by spełnić to Boże polecenie.

Przeczytaj Rdz 12,1-3. W jaki sposób wszystkie narody ziemi są błogosławione w wyniku tej obietnicy i przyjęcia jej przez Abrahama?

.....

Było to wydarzenie, które zmieniło życie Abrahama i jego rodziny. „Przez wiarę usłuchał Abraham, gdy został powołany, aby pójść na miejsce, które miał wziąć w dziedzictwo, i wyszedł, nie wiedząc, dokąd idzie” (Hbr 11,8). „Bezwarunkowe posłuszeństwo Abrahama jest jednym z najbardziej imponujących świadectw wiary, które się znajdują w *Biblii*”²⁶.

Większość z nas nie zdecydowałaby się na opuszczenie ojczyzny, bliskich i przyjaciół. Ale Abraham to uczynił. Chciał być tam, dokąd Bóg go pośle. Choć może się to wydawać dziwne, ani Abraham, ani Izaak, ani Jakub nie otrzymali obiecanej ziemi za ich życia, a mimo to pozostali wierni Bogu.

Przeczytaj Hbr 11,8-13. Jakie przesłanie dla nas jest zawarte w tych wersetach?

.....

Ludzie, wśród których mieszkał Abraham, traktowali go jak księcia. Słyszeli on ze szczodrości, odwagi i gościnności. Wszyscy wiedzieli o nim, że jest sługą Boga Najwyższego. Jego świadectwo o Bogu było wzorowe. Dzięki łasce Bożej jesteśmy dziedzicami Abrahama. „Tak Abraham uwierzył Bogu i poczytano mu to ku usprawiedliwieniu. Z tego możecie poznać, że ci, którzy są z wiary, są synami Abrahama” (Ga 3,6-7). „A jeśli jesteście Chrystusowi, tedy jesteście potomkami Abrahama, dziedzicami według obietnicy” (Ga 3,29).

W przypadku Abrahama, podobnie jak to się stało w przypadku Noego, mamy do czynienia z kimś, kto, będąc posłuszny Bogu, dokonał istotnej zmiany w swoim życiu.

Przeczytaj 2 Kor 4,18. Jak przesłanie tego wersetu powinno wpłynąć na nasze duchowe decyzje? Jak Mojżesz i Abraham kierowali się tą samą zasadą?

²⁶ Ellen G. White, *Wybrańcy Boga*, wyd. 2, Warszawa 2018, s. 82.

Gdy Abraham opuścił swoją ojczyznę w odpowiedzi na Boże powołanie, jego bratanek, Lot, postanowił się przyłączyć do patriarchy. W 13. rozdziale *Księgi Rodzaju* czytamy, że Bóg pobłogosławił Abrahama tak, iż „był już bardzo zasobny w trzody [podstawowy wyznacznik zamożności w ówczesnej kulturze], srebro i złoto” (Rdz 13,2). Lot także „miał owce, bydło i namioty” (Rdz 13,5). Ich stada były tak liczne, iż nie mogli dłużej mieszkać razem. Aby uniknąć sporów między ich pasterzami, Abraham zaproponował Lotowi, by wybrał miejsce, w którym się osiedli. Oczywiście Lot powinien pozwolić starszemu wiekiem Abrahamowi, by jako pierwszy wybrał sobie miejsce do życia, zwłaszcza że swoje powodzenie zawdzięczał właśnie jemu. Jednak Lot okazał się niewdzięcznikiem i egoistą, więc zagarnął dla siebie to, co wydawało mu się najlepsze.

Przeczytaj Rdz 13,10-12. Jakie racjonalne czynniki mogły skłonić Lota do podjęcia takiej decyzji?

Chociaż Lot mógł uzasadnić swoją decyzję zamieszkania w Sodomie, nie przyniosło mu to nic dobrego. Gdy Abraham usłyszał, co przydarzyło się Lotowi, mógł powiedzieć:

— No cóż, miał pecha. Zebrał to, co posiał.

Jednak Abraham zachował się inaczej — pospieszył na ratunek swojemu bratankowi (zob. 14. rozdział *Księgi Rodzaju*).

Czasami w pogoni za dostatkiem lekceważymy lekcje, jakie niesie nam życie. Lot wrócił wprost do Sodomy! Jednak w swoim wielkim miłosierdziu Bóg posłał ostrzeżenie Lotowi i jego rodzinie, informując ich, że miasto wkrótce zostanie zniszczone.

Przeczytaj Rdz 18,20-33. Jaki powód swojej wizyty na ziemi podał Bóg Abrahamowi? Jak Abraham zareagował na wiadomość, że Bóg planuje zniszczyć występne miasta?

Ponieważ Abraham troszczył się o Lota i jego bliskich, zaczął negocjować z Bogiem, prosząc o ocalenie miast w dolinie pod warunkiem, że znajdzie się w nich odpowiednia liczba sprawiedliwych. Abraham zaczął od pięćdziesięciu i doszedł do dziesięciu. Stosownie do swojego charakteru nacechowanego miłością Bóg nie wyznaczył granicy miłosierdzia. To Abraham poprzestał na dziesięciu sprawiedliwych! Dwaj aniołowie osobiście uratowali Lota, jego żonę i ich dwie córki. Jednak jego żona obejrzała się za siebie i zmieniła się w słup soli. Lot przybył do Sodomy jako bogacz, a wyszedł z niej z niczym. W podejmowaniu decyzji powinniśmy być ostrożni, zwracając uwagę nie tylko na doraźne korzyści, ale także długoterminowe skutki (zob. Mk 8,36-37).

Jakub już w młodym wieku miłował Boga i bał się Go. Jednak nie był człowiekiem wolnym od wad. Wraz ze swoją matką, Rebeką, uknuł rodzinną intrygę i oszukał ojca, by wyłudzić od niego błogosławieństwo. Wskutek tego zaczął swoje dorosłe życie dość niefortunnie, uciekając z domu i będąc niepewny tego, co przyniesie przyszłość. Rebeka powiedziała mu:

— „Uciekaj do Haranu, do Labana, brata mego. Zamieszkaż u niego przez jakiś czas (...), a gdy przeminie gniew brata twego przeciwko tobie (...), dam ci znać i sprowadzę cię stamtąd” (Rdz 27,43-45).

Jakub nigdy więcej nie zobaczył matki. Wrócił w rodzinne strony dopiero po dwudziestu latach.

Przeczytaj Rdz 32,22-31. Jakie wydarzenie zostało opisane w tych wersetach? Jaka duchowa lekcja płynie z tego wydarzenia o łasce okazywanej nam przez Boga mimo naszych błędnych decyzji?

„Dzięki upokorzeniu, skrusze i poddaniu się ten grzeszny i błądzący śmiertelnik pokonał Majestat Niebios. Drżącymi rękoma uchwycił się obietnic Bożych, a serce Nieskończonej Miłości nie mogło odrzucić błagania grzesznika.

Jakub w pełni uświadomił sobie błąd, jaki popełnił, gdy oszustwem próbował zdobyć prawo pierworództwa. Nie ufał Bożym obietnicom, ale starał się swoimi wysiłkami dokonać tego, co Bóg uczyniłby w swoim czasie i na swój sposób. (...).

Jakub otrzymał błogosławieństwo, którego pragnęła jego dusza. Jego grzech, jakiego się dopuścił, podstępnie zajmując miejsce brata, został przebaczony”²⁷.

Przeczytaj Rdz 49,29-33. Choć Jakub nie miał już nikogo bliskiego w Kanaanie, jaką instrukcję wydał swoim synom w związku z jego pochówkiem? Kto jeszcze został pochowany w tej jaskini? Dlaczego Jakub wydał takie polecenie swoim synom?

Biblia mówi nam, że trzej patriarchowie i ich żony są pochowani w tej samej jaskini. Jakub ufał Bogu i uważał się za obcego i pielgrzyma na ziemi (zob. Hbr 11,13). Z powodu błędu popełnionego w młodości opuścił dom z niczym, a jednak powrócił jako bogaty człowiek.

Wbrew naszym błędom Bóg wciąż pragnie nas błogosławić. Jednak o wiele lepiej jest unikać błędów niż je popełniać. Przed jakim wyborem stoisz obecnie i jak możesz unikać niewłaściwego wyboru?

²⁷ Ellen G. White, *Wybrańcy Boga*, wyd. 2, Warszawa 2018, s. 137-138.

Mojżesz wyróżnia się w dziejach starożytnego ludu Bożego. Został on cudownie ocalony przez Boga z pomocą miłującej matki i troskliwej siostry. Gdy córka faraona znalazła małego Mojżesza pływającego w koszu wśród rzeczynego sitowia, poleciła znaleźć Hebrajkę, która wykarmi dla niej dziecko. To była jedyna w swoim rodzaju okazja dla młodej matki mającej w Egipcie status niewolnicy. Jochebed miała tylko dwanaście lat, by nauczyć Mojżesza modlić się, ufać Bogu i czcić Go, a także ukształtować charakter syna na resztę jego życia. Następnie Mojżesz był kształcony na egipskim dworze. „Wdrożono też Mojżesza we wszelką mądrość Egipcjan, a był dzielny tak w słowach, jak i w czynach” (Dz 7,22). Gdy Mojżesz dorósł, podjął świadomą decyzję, która zmieniła jego życie i losy świata.

Przeczytaj Hbr 11,24-29. Pomyśl, z czego Mojżesz zrezygnował i co czekało go zamiast tego. Spróbuj wczuć się w jego sytuację, zanim dokonał swojego wyboru. Co odrzucił i co wybrał?

.....

Egipt był jedną z największych potęg starożytnego świata, jeśli nie największą. Dzięki Nilowi Egipt miał pod dostatkiem żywności, więc był bogatym i potężnym królestwem. Mojżesz miał szansę zostać władcą Egiptu. Trudno sobie wyobrazić większą pokusę niż Egipt i całe jego bogactwo, które Mojżesz miał czas dobrze poznać. Do tego, jako następcą tronu, Mojżesz cieszył się szacunkiem, luksusem i bogactwem. Z pewnością łatwo mógł znaleźć uzasadnienie, by zachować swój status, zamiast wiązać swój los z narodem wzgardzonych niewolników.

A jednak *Pismo Święte* mówi, że Mojżesz „wolał raczej znosić uciski współ z ludem Bożym, aniżeli zażywać przemijającej rozkoszy grzechu” (Hbr 11,25). I to jakie uciski! Znaczna część *Księgi Wyjścia* to opis zmagania i prób, jakie spotykały Mojżesza, który po tym wszystkim, czego doświadczył, nie wszedł nawet do Ziemi Obiecanej (zob. Lb 20,12). Jednak dobrze wiemy o tym, że Mojżesz dokonał dobrego wyboru, choć chwilami nawet on mógł mieć wątpliwości w tej kwestii.

Z ludzkiego punktu widzenia Mojżesz powinien był zostać w Egipcie. Jednak jako chrześcijanie otrzymaliśmy wizję rzeczywistości wykraczającej daleko poza ten świat. Gdy jesteśmy otoczeni przez pokusy świata, jak możemy zachować szersze spojrzenie na rzeczywistość? Dlaczego jest to tak ważne dla nas?

.....

DO DALSZEGO STUDIUM

Bóg dotrzymał ze swojej strony przymierza, błogosławiąc Abrahama. Także Abraham dotrzymał ze swojej strony przymierza, nie gromadząc skarbów na ziemi. „Dziedzictwo, które Bóg obiecał swemu ludowi, nie jest z tego świata. Abraham nie miał żadnej własności na ziemi, »ani piędzi ziemi« (Dz 7,5). Posiadał wiele dóbr i używał ich dla chwały Bożej oraz dobra swoich bliźnich, nie uważał jednak tego świata za swój dom. Pan polecił mu porzucić bałwochwalczych rodaków i obiecał mu ziemię kananejską jako wieczne dziedzictwo, ale ani on, ani jego syn, ani syn jego syna nie otrzymali obiecanej ziemi. Gdy Abraham potrzebował miejsca, by pochować swą zmarłą żonę, musiał kupić je od Kananejczyków. Jedyną jego własnością w Ziemi Obiecanej był (...) wykuty w skale grobowiec w jaskini Machpela”²⁸.

Prowadząc życie na ziemi, czasami jesteśmy kuszeni, by dążyć do bogactwa i łatwizny. Trzeba silnej wiary, by wybrać odroczonej gratyfikację. „Potężny pałac faraona i monarszy tron pociągały Mojżesza, ale wiedział, że we wspólnym królewskim dworze kryją się grzeszne przyjemności, które sprawiają, że ludzie zapominają o Bogu. Spoglądając na widniejące poza okazałym pałacem i poza królewską koroną wysokie zaszczyty, jakimi zostaną obdarzeni święci Najwyższego w królestwie nieskażonym grzechem. W wierze widział nieprzemijającą koronę, którą Król Niebios włoży na skroń zwycięzcy. Ta wiara wiodła go do odwrócenia się od tych, którzy byli panami na ziemi, i przyłączenia się do pokornego, ubogiego i wzgardzonego narodu, który wybrał raczej posłuszeństwo Bogu niż służenie grzechowi”²⁹.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Co stanie się z naszym ziemskim majątkiem w dniu powtórnego przyjścia Jezusa? (Zob. 2 P 3,10). Co z tym majątkiem może się stać, zanim On powtórnie przyjdzie? (Zob. Mt 6,20). Dlaczego ważne jest to, byśmy zawsze postrzegali wszystko we właściwej perspektywie?

2. Jezus ostrzegł nas przed *ułudą bogactw* (zob. Mk 4,19). Co miał na myśli? W jakim sensie bogactwo może być zwodnicze?

3. Podczas wspólnego studium biblijnego omówcie to, jak Mojżesz mógł uzasadniać swoje ewentualne pozostanie w Egipcie w przeciwieństwie do utożsamienia się z narodem niewolników i wyruszenia z nim na jałową pustynię. Co sprawiło, że podjął taką, a nie inną decyzję?

²⁸ Ellen G. White, *Wybrańcy Boga*, wyd. 2, Warszawa 2018, s. 115-116.

²⁹ Tamże, s. 175.